

သက်တော်တော်

ကွန်ဆူးမား

THE END OF THE ROAD

စာညွှန်း(သက်တော် စောင့်)

လက်ရှိ ၂၁ ရာစု လူငယ်တွေ အပေါ် အလွမ်းမိုးနိုင်ဆုံးတစ်ခုကို ပြပါဆိုရင် အိုင်တီလို့ ပြောရမှာ ပါပဲ။ နည်းပညာရဲ့ လွှမ်းမိုးမှု မှာ ကောင်းတစ်ဝက် မကောင်းတစ်ဝက် သူ့အကျိုးအပြစ် တွေ ကိုတော့ ခုထိ အငြင်းပွားနေကြဆဲ။ အွန်လိုင်းရေစီးကြောင်းရဲ့ ပြောင်းလဲမှု ကလည်း မျက်စိအောက်မှာ ကို လှစ်ခနဲ လှစ်ခနဲ ပြောင်းလဲ။ လူငယ်တွေ လက်ထဲ အရင်ဆုံးရောက်လာတဲ့ ဆက်သွယ်ရေး အွန်လိုင်းကိရိယာက ဂျီတော့။ အဲဒီ ကာလမှာ တုန်းက ချက်တင်ဆိုတဲ့ စကား လုံးက လူငယ်တွေ ကြားမှာ ရေပန်းအစားဆုံး အသုံးအများ ဆုံး စကားလုံးပေါ့။ Gtalk နဲ့တစ် ချိန်တည်း မရှေးမနှောင်းမှာ ထွက်လာတာက စိဝေါ့ တွေ ။ စိဝေါ့spot ဆိုက်တွေ ထောင်ကြပြီး သူ့စာကိုယ့်စာ အပြန်အလှန်ရှယ်ကြ၊ ဗဟုသုတလေးတွေ မျှဝေကြ။ ပျော်စရာ ကောင်းခဲ့ပါ တယ်။ ၂၀၀၉ နောက်ပိုင်းကနေပြီးတော့ ရှေ့ကပြောခဲ့တဲ့ အွန်လိုင်းကိရိယာတွေ အကုန်လုံး ကို ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်က လွှမ်းမိုးသွားခဲ့ပါတယ်။ အဓိကပြောချင်တာ ကတော့ အဲဒီ အွန်လိုင်း ကိရိယာတွေ ကနေတစ်ဆင့် သိခဲ့ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ရတဲ့ စာရေး သူအကြောင်းပေါ့။ ကျွန်တော် ကတော့ ချစ်စနိုးနဲ့ ဦးကွန်လို့ပဲ ခေါ်ပါတယ်။

ဦးကွန်နဲ့ ကျွန်တော် စရင်းနှီးခဲ့တာက အွန်လိုင်းပေါ်ကဆိုပေမယ့် Gtalk တို့၊ စိဝေါ့ တို့ ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်တို့ ကတော့ မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး။ တခြားအွန်လိုင်းကိရိယာလေးတစ်ခုပေါ့။ ဆိုရှယ်နက် ဝေါ့ခ်တစ်မျိုး ဖြစ်တဲ့ Ning ဆိုက်တစ်ခုကနေတစ်ဆင့် သိကျွမ်းခဲ့ကြတာပါ။ မြန်မာသူငယ်ချင်း အဖွဲ့ (www.friendsmyanmar.ning.com)မှာ ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့တာပါ။ အခုသက်တော် စောင့် ဝတ္ထုကလည်း မြန်မာသူငယ်ချင်းများ အဖွဲ့ မာ အခန်းဆက်ဘလော့အနေနဲ့ တင်ထားခဲ့ဖူးတဲ့ ဝတ္ထုဖြစ်ပါတယ်။

‘မောင်ကောင်းရေ၊ ဦးဦး စုံထောက်ဝတ္ထုလေးတစ်ခု အခန်းဆက်ရေး နေတယ်။

မင်း အားရင် ဝင်ဖတ်ဦးကွ’ လို့ ဦးဦး ကျွန်တော် ကိုလာပြောတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော် က ကျောင်း စာမေးပွဲဖြေခါနီး

‘ဟုတ်ကဲ့’လို့ သာမန်ကာလျှံကာ ပြောပြီးတဲ့နောက် အဲဒီ ဝတ္ထုအပေါ် အာရုံမပေးနိုင်ခဲ့ ဘူး။

စာမေးပွဲပြီးလို့ အေးအေးဆေးဆေး ဖြစ်တော့မှ ဖတ်မယ်ဆိုပြီးကြည့်လိုက်တော့ ဦးဦး ရဲ့ ဝတ္ထုက အပိုင်း ၁၀ ကျော်နေပြီ။ ကျွန်တော် ရောက်တဲ့နေရာလေးကနေ စဖတ်ကြည့်လိုက်ရုံ နဲ့တင် ဇာတ်လမ်းကို တော် တော် သဘောကျသွားခဲ့မိတယ်။ ဇာတ်လမ်းလေးကို အစကနေ ပြန် ရှာဖတ်ကြည့်မိခဲ့ပြီး သဘောကျလွန်းတာမို့ ဦးကွန်ကို ဇာတ်လမ်းပြီးတာနဲ့ Ebook လုပ်ပေး ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အမှန်တော့ ဒီထက်မက လုပ်ပေးချင်ခဲ့တာ။ အဲဒီ အကြောင်းလည်း တိုက်ဆိုင် တိုင်း ဦးကွန်ကို ပြောပြ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ တစ်နှစ် နီးပါးအချိန်ကုန်သွားခဲ့တယ်။ သက်တော် စောင့်ဟာလည်း Ebook ၁၀၀ ရှိနေခဲ့သေးတယ်။

သင်္ကြန်ပြီးတော့ ရည်ရွယ်ချက်မရှိပါဘဲ ရန်ကုန်ရောက် ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ မှာ အမကြာဖြူနွယ်ကောင်းမှု နဲ့ အစ်မရှင်းကြယ်နဲ့ သိကျွမ်းခဲ့တယ်။ စကားစပ်မိလို့ ပြောကြရင်း ဦးကွန်ရဲ့ သက်တော် စောင့်ကို စာအုပ်ထုတ်ချင်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ရောက်သွားတယ်။ အစ်မရှင်း ကြယ်က စာအုပ်ထုတ်ဖို့လုပ်ခဲ့ပေမယ့် အကြောင်းအကျိုးမညီညွတ်လို့ စာမူပျောက်သွားခဲ့ရပြီး အစီအစဉ်ပျက်သွားခဲ့ရတဲ့အကြောင်း ပြောပြတယ်။ အနေဝေးပေမယ့် ကျွန်တော် က ဦးကွန်နဲ့ အဆက်အသွယ်အမြဲရှိနေတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော် လက်ထဲမှာ ဦးကွန်ရဲ့ သက်တော် စောင့် စာမူအပြည့်အစုံလည်းရှိနေခဲ့တယ်။ စီစဉ်မထားပါဘဲ အလျဉ်းသင့်အခွင့်ပေးလာတော့ ဦးကွန် ရဲ့ သက်တော် စောင့်ဟာ Ebook အနေနဲ့တင်မဟုတ်တော့ဘဲ လုံးချင်းစာအုပ်အနေနဲ့ ထုတ်ဝေ ဖို့အထိ ဖြစ်လာခဲ့ရပါတယ်။

သက်တော် စောင့်ကို လုံးချင်းအနေနဲ့ ဖြစ်လာပြီး အွန်လိုင်းစာဖတ်သူတွေ ဆီ မကဘဲ တစ်နိုင်ငံလုံးအတိုင်းအတာနဲ့ ချီတဲ့ စာဖတ်သူတွေ

လက်ထဲရောက်စေချင်ခဲ့တာကလည်း ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ခင်မင်မှု ထက်မကတဲ့ အကြောင်းရင်းခံတွေ အများ ကြီး ရှိနေခဲ့ပါတယ်။ ပထမဆုံး အနေနဲ့ ကတော့ ဝတ္ထုရဲ့ ဇာတ်လမ်းပုံစံကြောင့် လို့ ဆိုရမယ်။ ဦးကွန်ကို ကျွန်တော် တို့ စသိ တော့ ရသစာရေး သူ တစ်ယောက် ၊ အွန်လိုင်းဘလော့ဂါ တစ်ယောက် အနေနဲ့ပေါ့။ အချစ်၊ အလွမ်း၊ ရသ၊ သုတ၊ ပညာပေးဆောင်းပါးတွေ နဲ့ ကဗျာလေးတွေ ရေး တတ်သူတစ်ယောက် အနေနဲ့ပဲ သိထားခဲ့မိတာ။ အဲဒီ အချိန်မှာ ဦးကွန်က အဲဒီ လိုအနုအရွ ရသတွေ တင်မကဘဲ ပုံစံ အသစ်တစ်မျိုးနဲ့လျှို့ဝှက်သည့်ဖို စုံထောက်ဇာတ်လမ်းကို အခန်းဆက်ရေး လာတော့ အံ့အား သင့်ခဲ့ရပါတယ်။ ထပ်ပြီး အံ့ဩရတာ က ဒီလိုဝတ္ထုပုံစံမျိုးဟာ (ကျွန်တော် လက်လှမ်းမီသမျှ) မြန်မာ့စာပေလောကမှာ ရှိမလာခဲ့ဖူးဘူးလို့ ဆိုရပါလိမ့်မယ်။ စုံထောက်ဇာတ်လမ်းတွေ သက် တော် စောင့်ဇာတ်လမ်းဝတ္ထုတွေ ရှေ့မှာ အများ ကြီးထွက်ဖူးချင် ထွက်ဖူးခဲ့ပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ဦးကွန်ရဲ့ ဇာတ်လမ်း ကတော့ ဒွဲထွက်နေတဲ့ပုံစံသစ်တစ်မျိုး ဖြစ်နေခဲ့ပါတယ်။

ဇာတ်လမ်း ကတော့ စုံထောက်ဇာတ်လမ်း သက်တော် စောင့်ဇာတ်လမ်းဆိုပေမယ့်လို့ တစ်ကိုယ်တော် ချဲ့တဲ့သူရဲကောင်းဇာတ်လမ်းပုံစံမျိုးတော့ မဟုတ်ခဲ့ဘူး။ အဖွဲ့အစည်းနဲ့ မှန်မှန် ကန်ကန် တာဝန်ထမ်းဆောင်တတ်တဲ့ သူလိုကိုယ်လို လူတွေ ထဲကမှ အနည်းငယ်ထူးခြားနေ တဲ့ စုံထောက်သက်တော် စောင့်လေးရဲ့ ဇာတ်လမ်းလေးပေါ့။ နိုင်ငံရေး နဲ့ငြိမ်းချမ်းရေး ဖော် ဆောင်နိုင်တဲ့ မင်းသမီးတစ်ဦးကို ဌာနရဲ့ လိုအပ်ချက်အရ သက်တော် စောင့်အ ဖြစ် လိုက်လံ စောင့်ရှောက်ပေးရတဲ့ဇာတ်ကြောင်းလေးပါ။ ထူးခြားနေတာ ကတော့ ဒီဇာတ်လမ်းရဲ့ ဇာတ် လိုက်လေးက အင်တာပိုလ်အဖွဲ့ဝင်မြန်မာစုံထောက် အင်စပက်တာလေးပါ။ ဇာတ်လမ်းအခြေ ပြုတာ ကတော့ အမေရိကန်နိုင်ငံ မစ္စစ္စီပီပြည်နယ်မှာ ပါ။ တာဝန်ထမ်းဆောင်တာက ယူအမ် လုံခြုံရေး ကောင်စီအောက်က NSC မှာ ပါ။ သက်တော် စောင့်တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရင်း ဖြတ် သန်းခဲ့ရတဲ့အကြောင်းအရာတွေ ကို ဦးကွန်က ဇာတ်အိမ်ပြုရေး သားထားခဲ့ပါတယ်။

ဇာတ်လမ်းလေးထဲမှာ ဦးကွန်သိစေချင်ခဲ့တာ၊ သိသွားစေခဲ့တာက မြန်မာတွေ မညံ့ခဲ့ ဘူး။ ဦးသန့်လို ငြိမ်းချမ်းရေး အတွက် ကမ္ဘာကလေးစားခဲ့ရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှိခဲ့တယ်။

နေမဝင် အင်ပါယာကြီးကတောင် လေးစားခဲ့ရတဲ့ ဗိုလ်ချုပ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတွေ ပေါ်ထွန်းခဲ့တယ်။
နောက် ပြီး ကုလသမဂ္ဂဌာနပေါင်းစုံနဲ့ အင်တာပိုလီလို အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ရဲတပ်ဖွဲ့မှာ လည်း
တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သူတွေ ယနေ့အထိ သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေသေးတယ်။ တချို့ဆို
လက်ရှိတာဝန် ထမ်းဆောင်နေကြတုန်းပဲ။ အဓိကပြောချင်တာက အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာနဲ့
ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့အစည်းအသီးသီးမှာ လည်း မြန်မာတွေ တာဝန်ထမ်းဆောင်နိုင်တယ်။ အဲဒီ
နေရာတွေ ကလည်း မြန်မာတွေ နဲ့ သက်ဆိုင်နိုင်တယ်။ ကြိုးစားကြဖို့ပဲ လိုတယ်။
အားငယ်နေစရာမလိုဘူးဆိုတဲ့ အကြောင်း သိစေခဲ့တယ်။

နောက်တစ်ခု ဒီဇာတ်လမ်းလေးရဲ့ ထူးခြားချက်လေးတစ်ခုလည်း
ညွှန်းဖို့လိုလိမ့်မယ်။

ကျွန်တော် တို့နိုင်ငံဟာ ဒီနောက်ပိုင်းမှာ ဖြေလျှော့မှု တွေ ပွင့်လင်းမြင်သာမှု
တွေ ရှိလာ တယ်။ အဲဒီ အချိန်မှာ လူကြီးလူငယ်တော် တော် များများ ဟာ ခါတိုင်းထက်
နိုင်ငံအကြောင်း နိုင်ငံအရေး နိုင်ငံရေး ကို ပိုပြီးစိတ်ဝင်စားလာကြတယ်။
ကိုယ်လက်လှမ်းမှီသလောက် ဖတ်ရှု လေ့လာ ဖြစ်ကြလိမ့်မယ်။ အဲဒီ မှာ ဘာပြဿ
နာရှိလာသလဲဆိုတော့ နိုင်ငံရေး စာအုပ်တွေ ဆောင်းပါးတွေ ဆိုတာ
စကနဦးဖတ်ရှုလေ့လာလိုသူတွေ အတွက် အတော် ကြီးစိတ်ဝင်စားစရာ နည်းပြီး
ပျင်းစရာကောင်းနေနိုင်တဲ့ စာပေအမျိုးအစားတွေ ဖြစ်နေတယ်။ ဆန္ဒပြင်းတဲ့သူ အတွက်
အားကြိုး မာန်တက်စိတ်ပါစရာ ဖြစ်နေနိုင်သော် လည်း တော် ရုံစိတ်မျိုးနဲ့ စလေ့လာချင်
တဲ့သူအတွက်တော့ အခက်အခဲတွေ တွေ့နိုင်တယ်။ အဲဒီ လိုအပ်ချက်ကွက်လပ်လေးတစ်ခုကို
သက်တော် စောင့်က ဖြည့်ပေးသွားခဲ့တယ်။ ပုံမှန်ရေး နေကျဇာတ်လမ်းအသွားထဲမှာ ပဲ
ပြောလို တဲ့အတွေ့ အခေါ်အယူအဆတွေ နဲ့ နိုင်ငံရေး ဆိုင်ရာ သဘောထားအတွေ့
အမြင်အယူအဆ တွေ ၊ ငြိမ်းချမ်းရေး ဖော်ဆောင်မှု ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းစဉ်တွေ
အကြောင်းပါမကျန် သူနေရာနဲ့သူ တစ်လွှာချင်း တဖြည်းဖြည်းတင်ပြရေး သားသွားခဲ့တယ်။
ဇာတ်လမ်းရဲ့ အချိုးအကွေ့တွေ နဲ့မို့ ဖတ်နေသူရဲ့ စိတ်ထဲကို အားစိုက်စရာမလို
ပျင်းရိပြီးငွေ့ခြင်းမရှိဘဲ တစ်မိမိမိမိဝင်သွားအောင် ဖော်ဆောင်ပေးနိုင်တယ်။

ဇာတ်လမ်းကြောင်းတင်မကဘဲ ဇာတ်လမ်းထဲမှာ ပါနေတဲ့ အတွေ့ : အမြင်အယူအဆတွေ ကပါ အသစ်အသစ်သော သုံးသပ်ဆင်ခြင်မှု တွေ ကို ချပြပေးသွားနိုင်မယ် လို့ ယုံကြည်တယ်။

ဒီစာအုပ်ကို အရှုံးအမြတ်ကိုထည့်မထွက်ဘဲ ‘ထုတ်ချင်လို့ကို ထုတ်တာ’လို့ပြောပြီး ထုတ်ဝေပေးခဲ့တဲ့ အစ်မရှင်းကြယ်၊ စာအုပ် ဖြစ်မြောက်ဖို့ တွန်းတွန်းထိုးထိုး အားပေးခဲ့တဲ့အစ်မ ကြာဖြူနွယ်၊ အဖုံးစာလုံးဒီဇိုင်းနဲ့ စာအုပ်အ ဖြစ်ထွက်လာဖို့ အစအဆုံးစီစဉ်ပေးခဲ့တဲ့ ကိုစိုးမင်း အောင်၊ မြန်မာသူငယ်ချင်းများ အဖွဲ့ (www.friendsmyanmar.ning.com)က Creator ကြီး ကိုနောင်လတ်နဲ့ Admin အဖွဲ့သားတွေ (လိုအပ်တာလေးတွေ ကိုပြင်ဆင်ဖို့ စာမူကြမ်းအရေး တကြီးလိုလာချိန်မှာ အလွယ်တကူပြန်ရှာယူနိုင်ခဲ့တဲ့နေရာက မြန်မာသူငယ်ချင်းများ အဖွဲ့ပါ။ တခြားနေရာတွေ မှာ လည်း အခန်းဆက်တင်ထားခဲ့ဖူးပေမယ့်မြန်မာသူငယ်ချင်းများ အဖွဲ့မှာ ပဲ အပြည့်အစုံကျန်ရှိနေခဲ့တာပါ။ ခုလိုမျိုး ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားနိုင်တဲ့အတွက်လည်း Admin အဖွဲ့သားတွေ ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရပါတယ်)

ပြီးတော့ အဖုံးဒီဇိုင်းကို စိတ်ကြိုက်မ ဖြစ်မချင်း အသေအချာမေတ္တာနဲ့ဆွဲပေးခဲ့တဲ့ ကျွန် တော် အစ်ကိုကြီး ကိုညီမင်းဝေတို့ကိုလည်း စာအုပ် ဖြစ် ဖြစ်မြောက်မြောက်ထွက်လာခြင်း အတွက် အထူးကျေးဇူးတင်ရပါတယ်။

အချုပ်ပြောရရင်တော့ ဒီသက်တော် စောင့်ဝတ္ထုဟာ စာဖတ်သူပေးလိုက်ရတဲ့အချိန်အ တွက် အကောင်းဆုံးကာမိနိုင်မယ့် စိတ်ကျေနပ်မှု မျိုး၊ ရသမျှ : အတွေ့ : အမြင်မျိုးပေးနိုင်မယ့် စာအုပ်အမျိုးအစား ဖြစ်မယ်လို့ ကျွန်တော် အသေအချာ အာမခံနိုင်လိုက်ပါရဲ့ ။

လေးစားစွာ ဖြင့်

မောင်ကောင်း

(၁)

‘ဆမ်.. မင်း မနက်ဖြန် မနက်ကစပြီး မင်းသမီး အမ်းထရက်ရဲ့ Body Guard တာဝန်ယူဖို့ သူ့ကိုစပြီး ဆက်သွယ်တော့.. ပြင်ဆင်ချိန် (၁၄)ရက်ရမယ်။ အပြီးပြင်ဆင်ပါ။ လိုအပ်တဲ့ကွန်ရက်ကို NSC (National Security Center)က ယူပေါ့။ အသင့် ဖြစ်ရင် ပြန် သတင်းပို့ချန်နယ်လ်တစ်ခု ဖွင့်ပေးမယ်၊ ဘာမရှင်းတာ ရှိလဲ’

စားပွဲပေါ်မှာ တင်ပါးလွှဲထိုင်နေတဲ့ ဌာနမှူး ရဲ့ စကားအဆုံးမှာ မျက်မှောင့်ကြဲ တ်ပြီး စဉ်း စားကြည့်မိတယ်။

မင်းသမီး ‘အမ်းထရက်’တဲ့။

အခုတလော နာမည် ကြီးနေတဲ့ အဆိုတော် ။

အအောင်မြင်ဆုံး Beyond To Love ရုပ်သံဇာတ်လမ်းတွဲ ရဲ့ မင်းသမီး...

ဖေးဘရိတ်အ ဖြစ်ဆုံး စူပါမင်းသမီး..

သူ့ကို Guard လုပ်ပေးရမယ်တဲ့...။

‘ပါဆင်နယ် ဖိုင်ကြည့်ချင်တယ် ဆရာ..’

‘အိုကေ..’

ပြောရင်း လိမ္မော်ရောင် ဖိုင်ကတ်တစ်ခု ပစ်ပေးလိုက်တယ်။

(၁၄)မျက်နှာရှိတဲ့ ဒီဗိုင်ထဲမှာ .. မင်းသမီးအသက်က (၂၆)နှစ် ၊ အိမ်ထောင်မရှိ၊ ဘွဲ့ရင်း ဖရန် သုံးဦးရှိခဲ့...။

တစ်ပတ်လျှင် အနည်းဆုံးပါတီပွဲနှင့် အခမ်းအနား ရှစ်ခုအထိရှိ...။

ဖိတ်ကြားမှု တိုင်းနီးပါး လက်ခံ...။

ကမ်းထရီးတေးဂီတကို နှစ်သက် ...။

ကိုယ်တိုင်ရောခံသီချင်းများ ဆို...။

စပျစ်ပိုင်နှင့် ငါးဥကြိုက်...။

သာမန်အချိန်တွင် တီရှပ်နှင့် ဂျင်းပင်ဝတ်ဆင်မှု များ ...။

ရတနာပစ္စည်းများ ဆင်မြန်းခြင်း နည်းပါး...။

လွန်ခဲ့သည့်တစ်လခန့်မှစ၍ မသင်္ကာဖွယ်လှုပ်ရှားမှု များ တွေ့ရှိရ...

ဝါဝ(or)ဝါie ကို ကိုယ်စားပြုသည့် ဝါဝါ ကပ်ပြားချည်နှောင်ထားသော ပန်းစည်းလေး စတင်ရောက်ရှိ...။

အနက်ရောင် ကားတစ်စီး သုံးကြိမ်ခန့် မယောင်မလည်လိုက်ပါဖူး၊

အိပ်ခန်း နံရံကပ်မှန်တွင် ဝါ ဝါ စာတန်းအားနှုတ်ခမ်းနီဖြင့် ရေး ခြစ်ခဲ့...။

ဖြစ်နိုင်ခြေအရ ကန်ထရိုက်စာချုပ်ဖျက်သိမ်းခဲ့သော ကုမ္ပဏီနှင့် ပြိုင်ဘက် မင်းသမီး နှစ် ဦး၏ ဆောင်ရွက်ချက်များ ဖြစ်နိုင်...။

ယခင်လုံခြုံရေး သမား ကားတိုက်ခံရပြီး သေဆုံး။

လွန်ခဲ့သည့် ရက် ၂၀ ခန့်က တေးဂီတဂရမ်မီဆုပေးပွဲသွားရောက်စဉ် လေးလက်မ အရွယ် sniper Gun ပုံ စတေကာတစ်ခု ကားမှန်တွင် ကပ်ထားခဲ့...။

ပါဆင်နယ်ဖိုင်ထဲက အဓိကထူးခြားချက်တွေ နဲ့ အခြားအချက်လက်တွေ ကို ကြည့်ရင်း မှတ်တန်သလောက် လိုက်မှတ်နေမိတယ်။

‘ဘာမေးစရာရှိသေးလဲ ဆမ်..’

ဌာနမှူး က ဆမ်ဆီယာမာတင်လိုဒေါ်တို့ ကျွန်တော်ကို ‘ဆမ်ဆီယာ’လို့လည်း
ခေါ်တယ်။ ‘ဆမ်မာ’လို့လည်းခေါ်တယ်။ ‘ဆမ်’လို့လည်းခေါ်တယ်။ ဘယ်လိုခေါ်ခေါ်
ကိစ္စမရှိ...။ ဌာနမှူး နှင့် ကျွန်တော် က အရှေ့တောင်အာရှသားချင်းတူညီကြတယ်။ ဌာနမှူး က
ဖိလစ်ပိုင်၊ ကျွန်တော် က မြန်မာ။ ကျွန်တော် တို့နှစ် ဦးစလုံး Inter Pol (The
International Criminal Police Organization) အဖွဲ့ဝင်များ၊ ဥပဒေဘွဲ့ရများ ...။
တစ်နည်းအားဖြင့် အာရှလုံခြုံရေး အေဂျင်စီ အမှုထမ်းများ ပါပဲ။

‘မရှိပါဘူး ဆရာ ဒါဆို ကျွန်တော် သွားလိုက်ပါဦးမယ်’

မင်းသမီးရဲ့ ပါဆင်နယ်ဖိုင်ကတ်ကိုယူပြီး ဌာနမှူး အခန်းထဲက အေးအေးလူလူ
ပြန် ထွက်လာခဲ့တယ်။ ထွက်လာရင်း ဌာနမှူး နဲ့ကျွန်တော်ရဲ့ ပတ်သက်မှု လေးတွေ ကို
စဉ်းစားလာ ဖြစ်တယ်။ ဌာနမှူး နဲ့တွဲ လုပ်လာခဲ့တာ အခုဆိုရင် ခုနစ်နှစ် ရှိပြီ။ အရင်က
နိုင်ငံခြားကျော်မှုခင်း ဌာနမှာ နှစ် နှစ် လောက် အတူတာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရတယ်။ အဲဒီ
နောက်မှာ ဌာနမှူး က အကြမ်း ဖက်နှိမ်နင်းရေး ဌာနကို ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့တယ်။ သိပ်မကြာမီ
နှစ် လလောက်မှာ ကျွန်တော် လည်း လိုက်ပါပြောင်းရွှေ့သွားရတယ်။ ဒီဌာနမှာ တော့
ကျွန်တော် တို့ Sniper man တွေ ပါပဲ။ ဌာနမှူး ပစ်တော့ ကျွန်တော် က အကဲကြည့်...။
နောက်ပိုင်းလုပ်ငန်း (၃-၄)ခုပြီးတော့ ကျွန်တော် က ပစ်ခတ်သူ၊ ဌာနမှူး က အကဲကြည့်
ဖြစ်သွားခဲ့တယ်။ တကယ်တော့ ကျွန်တော် က ပိုတော် လို့မဟုတ်ဘဲ ဌာနမှူး က ပြန်ပြီး train
လုပ်ပေးတဲ့သဘောပါ။

အခု NNSC ဌာနခွဲကို ကျွန်တော် အရင်ပြောင်းလာရတယ်။ ဌာနမှူး က
ဝမ်းသာအားရ ဂုဏ်ပြု Dinner ပွဲလေးလုပ်ပေးခဲ့သေးတယ်။ သိပ်မကြာပါဘူး၊ စီနီယာ ဖြစ်တဲ့
ဌာနမှူး က NNSC (ပြည်တွင်းဌာနခွဲ) (မစ္စစ္စဝီ)ကို ဌာနမှူး အဖြစ်နဲ့ လိုက်ပါပြောင်းရွှေ့လာပြီး
ကျွန်တော် တို့ကို အုပ်ချုပ်ရပါတော့တယ်။ ဌာနမှူး က ကျွန်တော် ကို လုပ်ငန်းတူညီအစ်ကိုလို
ဖြစ်လို့ ပိုပြီးအားကိုးတော့ ပိုပြီး ပင်ပန်းခဲ့ရတယ်။

အခုလည်း ကျွန်တော် အားလပ်ရက်လေး မပြည့်သေးခင်ခေါ်ပြီး
တာဝန်ပေးပြန်ပြီ။ တစ်ခါမှ မလုပ်ဖူးတဲ့အလုပ်၊ မင်းသမီးရဲ့ သက်တော် စောင့်တဲ့လေ။ တစ်ခု

ထူးခြားတာက ဒီ ဌာနကလူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်းအလိုက် ကိုယ်ပိုင်သက်တော် စောင့်
ငှားရမ်းနိုင်တဲ့ ဌာန ဖြစ်နေခြင်း ပါပဲ။ လုံခြုံရေး ကွန်ရက်မပျက်ယွင်းစေဘဲ Choddy Gurad
တာဝန်ကို ပူးတွဲ ထမ်းဆောင်ရတယ်။

ဒီမိုကရေစီစနစ် ထွန်းကားတဲ့နိုင်ငံကြီးတွေ မှာ က အခွန်ရှောင်နေတာတွေ ...၊
ငွေမည် : တွေ စီးဆင်းနေတာတွေ ...၊ နိုင်ငံရေး ပုံရိပ်ဖုံးကွယ်ထားတာတွေ ပေါများ တယ်ဗျ။
ဒီလိုအခြေ အနေအားလုံးကို သက်ဆိုင်ရာအစိုးရသာမက နိုင်ငံတကာတာဝန်ရှိသူတွေ ပါ
သိရှိထားဖို့ အမှန်တကယ်လည်း လိုအပ်ပါတယ်။ အမေရိကန်ရဲ့ နိုင်ငံခြားရေး မူဝါဒတွေ က
လက်နက်လုပ် ငန်းရှင်ကြီးတွေ .. ကန်ထရိုက်ကြီးတွေ ရဲ့ လုပ်ငန်းအကျ
းအမြတ်ပေါ်မူတည်ပြီး ပြောင်းလဲနေ တယ်ဆိုတဲ့ ပညာရှင်တွေ ရဲ့ ယူဆချက်တွေ ကလည်း
ကျယ်ပြန့်လာခဲ့တာပဲလေ။ ဘာပဲ ဖြစ် ဖြစ် သိအောင် လုပ်ထားကြရတာ ကတော့
ထူးဆန်းတဲ့အလုပ်တော့ မဟုတ်တော့ပါဘူး။

နောက်ဆုံး လက်ခံလိုက်ရတဲ့တာဝန်က လုံးဝရင်းနှီးမှု မရှိခဲ့တဲ့ သက်တော် စောင့်
တာဝန်။

‘ဟူး’ခနဲ သက်ပြင်းပူပူတစ်ခု လွှတ်ချလိုက်မိတယ်။

စိုးရိမ်တဲ့သဘောဆောင်တဲ့ ရင်မောခြင်းတွေ က ကြုံ
တင်အကြောင်းကြားခြင်းမရှိပါဘဲ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီပေါ့။ ခေါင်းထဲမှာ တော့ မင်းသမီးရဲ့ လုံခြုံ
ရေး စိန်ခေါ်မှု အတွေ့ :ပုံရိပ်အသစ် အဆန်းတွေ က စောင့်ကြိုနေလေရဲ့ ။

*

(၂)

‘တီ... တီ.. တီ’

ခြံဝက ဘဲလ်ကို တစ်ချက်နှိပ်လိုက်တယ်။

ငါးစက္ကန့်လောက်ခြားပြီး နောက်တစ်ချက် ထပ်နှိပ်လိုက်တယ်။

လူကြည့်ပေါက်လေး ပွင့်လာပြီး..

‘ဘယ်သူလဲ၊ ဘာကိစ္စလဲ’

မာဆတ်ဆတ်အသံပဲကြားရပြီး ဘာမှမမြင်ရဘူး။

‘ဆမ်ဆီယာ မာတင် NSC က’

လိုရင်း တိုရှင်းပြောလိုက်တယ်။

တံခါးက ဘေးကို လျှောတိုက်ပွင့်လာတယ်။ လျှပ်စစ်တံခါးပါပဲ။ ပြီးတော့

မျက်နှာတစ်ခု ပေးလာတယ်။ ကြည့်မကောင်းတဲ့မျက်နှာမျိုး။ ဒီမျက်နှာပိုင်ရှင်က
လူမိုက်ရုပ်ပေါက်နေတဲ့ ခြံ စောင့်ပေါ့။ တံခါးကိုကိုင်ထားတဲ့ သူ့လက်မှာ လည်း အမွှေးတွေ နဲ့
ပုံစံကလည်း Raw နပါးသမား ပုံပေါက်နေတယ်။ ရှေ့တည့်တည့်မှာ ပိတ်ရပ်တဲ့ပုံစံနဲ့။
သူ့မျက်လုံးတွေ ကို တစ်ချက်တည့်တည့် ငဲ့ကြည့်လိုက်တယ်။ နည်းနည်း တော့ ရှိသွားပေမယ့်
ယိုပေးရုံလေး။

သူ့အနောက် အိမ်ပေါ်ကနေ လူ တစ်ယောက် ပြေးဆင်းလာတာတွေ ရတယ်။

သူက တော့ ‘မင်းသမီးအမ်းထရက်’ရဲ့ ဗီစီဝ (ကိုယ်ရေး အရာရှိ) မစ္စတာ စမစ်..။

‘ဟိုင်း.. ဆမ်မာ.. မောနင်း’တဲ့။

လက်ပြန်ပြလိုက်တယ်။

ငနဲသား ခြံစောင့်နောက်ကို ရှိသွားပြီ။ စမတ်က ဘေးချင်းယှဉ်လျှောက်ရင်း...

‘ခင်ဗျား ဒီမနက်လာမယ်လို့ NNC ကပြောထားတယ်ဗျ’

ပြန်ပြီး ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်တယ်။ အိမ်မှာ တော့ မျက်မှန်တပ်ထားတဲ့ လုံခြုံရေး

အစောင့်နှစ်ယောက် ။ လက်နှစ်ဖက်ကို ရှေ့မှာ အုပ်ကိုင်ထားတယ်။ ရယ်ဒီဆိုတဲ့သဘောနဲ့ ကိုယ်ဟန်ကလည်း မတ်မတ်။ စမတ်ကျကျ ရပ်နေကြတယ်။ ဘေးဘီဝဲယာခေါင်းမငဲ့ဘဲနဲ့ မျက်မှန်အောက်က ကြည့်နေမယ်ဆိုတာကိုတော့ အတွေ့အကြုံအရ သိနေခဲ့တာပါ။

ခြံကနေ အိမ်ဆင်ဝင်အောက်အထိ ခြေလှမ်း ၅၇ လှမ်း။ တစ်လှမ်းကို

တစ်ပေခွဲနီးပါး ဆိုတော့.. ခြံနဲ့ဆင်ဝင်က ပေ ၈၀ လောက်ကွာတယ်။ ဒါကပထမအချက်။

အိမ်ကြီးခြေရင်း ဘက် ပေ ၅၀ လောက်မှာ တော့ ကားဂိုဒေါင်...။ အဲဒီထဲကို

ဝင်တဲ့ကွန်ကရစ်လမ်း...။ အိမ်ဘေး ကနေတစ်ဆင့် အိမ်နောက်ဘက်ကို

ပတ်ပြီးဖောက်ထားတယ်။ ခေါင်းရင်းဘက်မှာ တော့ အကျယ်လေးပေလောက်ရှိတဲ့ ကျောက်ဖြူ

ကြွေပြားခင်းထားတဲ့ လမ်းလေး။ ဂျပန်မြက်ခင်းကို အပြည့်စိုက်ထားတယ်။ နှစ်ယောက် ထိုင်ခုံ

နှစ်လုံးစီနဲ့ ကျောက်စားပွဲပါတဲ့ပိုင်းက သုံးပိုင်း။ စကားလှမ်းပြောလိုရတဲ့ အကွာအဝေးပေါ့။

အဲဒီနောက်မှာ တော့ ရေကူးကန်။ ရေကူးကန်ရဲ့ ဟိုဘက်မှာ တော့

ကန်းထရီးဆန်ဆန် ဆောက်ထားတဲ့ ပျဉ်ထောင်အိမ်လှလှလေး...။ ဆေးအဖြူလေးတွေ

သုတ်ထားတယ်။ လှလှပပ မီးဆိုင်းလေးတွေ လည်း တပ်ထားတယ်။ တောင်ကွမ်းပင်၊ ထင်းရှူး

ပင်ပုလေးတွေနဲ့ ခြံထဲမှာ လျှောက်လှမ်းမှန်သမျှကိုလည်း ကျောက်ဖြူကြွေပြားလေးတွေ

ခင်းထားတယ်။ မင်းသမီးတစ်ယောက်ရဲ့ အိမ်လို့ပြောစရာမလိုလောက်အောင် လှပပြီး

အနုပညာဆန်နေလေရဲ့ ။

‘အမ်းထရက်ပါ ဆမ်မာ.. အီတာလို့ခေါ်နိုင်ပါတယ်’

လက်ကမ်းပေးလာတဲ့ မင်းသမီးကိုလက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ရင်း..

‘ဆမ်ဆီယာ မာတင်ပါ’လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

မင်းသမီးက ဆိုဖာကို လက်ညှိုး ထိုးပြရင်း

‘အပူလား.. ဝီစကီလား’တဲ့။

‘ကျွန်တော် သောက်ခဲ့ဖူးပြီ’

မင်းသမီးနဲ့အတူ အသက် ၄၀ ဝန်းကျင် သပ်သပ်ရပ်ရပ် အရပ်ရှည်ရှည်အမျှ
သားတစ်ယောက် ..၊ နောက်ပြီး ၂၇-၂၈ လောက်ရှိမယ့် အမျိုးသမီး တစ်ယောက် ၊ ပြီးတော့
စမစ်ရယ်၊ ကျွန်တော် ရယ် စုစုပေါင်း ငါးယောက် ပေါ့။

မင်းသမီး ကတော့ အပေါ်ဝတ်ဂါဝန်ရှည် အပြာနုရောင် လေး ဝတ်ထားတယ်။
ခါးစည်း ကြိုး အနီလေးကိုလည်း ခပ်ပျော့ပျော့စည်းထားတယ်။ ဆံပင်ကိုလည်း
စည်းနှောင်မထားဘဲနဲ့ ဒီ အတိုင်းလေး ချထားတယ်။ ဘာမှလိမ်းခြယ်မထားဘဲ
တင်းနေတဲ့မျက်နှာကိုကြည့်ရခြင်းအား ဖြင့် ခုလေးတင် အိပ်ရာထတယ်ဆိုတာ
ထင်ရှားနေတာပဲ။ လက်ထဲမှာ တော့ လိမ္မော်ရည်ဖန် ခွက်လေး ကိုင်ထားတယ်။
ကနေဒါယန်လူမျိုးတွေ ရဲ့ စတိုင်ပေါ့။ အမေရိကန်တွေ ကတော့ မနက်အိပ်ရာထရင် ကော်ဖီ
ဒါမှမဟုတ် နို့သောက်တတ်ကြတယ်လေ။

အမှန်အတိုင်းပြောရရင် သေသေချာချာမကြည့်ခဲ့ဖူးတဲ့ မင်းသမီးက ပုရိသတို့
စွဲမက် စရာ ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို စိတ်ထဲကနေ အပြည့်အဝထောက်ခံလိုက်တယ်။
တစ်ခုသတိထား စဉ်းစားကြည့်မိတယ်။ ဘာကြောင့် များ ခုမှ စခေါက်လာတဲ့ ကိုယ်ရံတော် ကို
ဒီလိုပုံစံနဲ့ လက်ခံ တွေ့ ဆုံတာလဲလို့။ သူ့စိတ်ထဲမှာ မဆုံတွေ့ ခင်ကတည်းက ကြို
တင်ယုံကြည်ထားခဲ့တာလား လို့။

‘Hey..man’လို့ အစချီပြီး သပ်သပ်ရပ်ရပ် ကိုလန်ဘားက စကား
စပြောလာခဲ့တယ်။

သူ့ခေါ်ပုံက လမ်းဘေးဆန်နေတယ်။

‘မင်းက NSC ကနော်.. ဆမ်ဆီယာ မာတင်ဆိုတာ အင်တာနက်ထဲမှာ မတွေ့
လို့.. ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ’

ကျွန်တော် သူ့ကို ခပ်တည်တည်နဲ့ စောင်းကြည့်လိုက်တော့
မထီလေးစားမျက်နှာပေးနဲ့ ဘာမှပြန်မဖြေတော့ မေးထိုးပြီး ထပ်မေးလာတယ်။

‘ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲတဲ့’

အေးစက်စက်နဲ့ ခပ်လေးလေး ပြန်ပြောလိုက်မယ်။

‘ကျုပ်ကို ဆမ်ဆီယာမာတင်လို့ ခေါ်...’

အသံနဲ့မျက်နှာအနေအထားကြောင့် ထင်တယ်။ မင်းသမီးက

‘ဆမ်က အမေရိကန် မဟုတ်ဘူးလား’တဲ့။

သူပြောရင်လည်း ပြောချင်စရာ ၅ ပေ ၁၁ လက်မဆိုတဲ့အရပ်က အနောက်မှာ
တော့ သာမန်ခပ်ကျစ်ကျစ်လေးလေ။

‘No.. I’m Myanmar’ လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

ကိုလန်ဘားက ချက်ချင်း ..

‘မြန်မာ.. ဟုတ်လား၊ ဟဲဟဲ..’တဲ့။ တော် တော် အထင်သေးသွားတဲ့
မျက်နှာထားနဲ့။

ထောင်းခနဲ ထွက်လာတဲ့ ဒေါသကို ချုပ်ထိန်းရင်း မတ်တပ်ရပ်.. မျက်နှာကို တည့်
တည့်ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်တယ်။

‘ဒီမှာ ကိုလန်ဘား၊ လာမယ့်တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ခင်ဗျားအားရင် မြန်မာတွေ
အကြောင်း ပြောပြမယ်၊ အခု ခင်ဗျား အပြင်ထွက်ပေး.. ကျုပ် မင်းသမီးနဲ့ လုံခြုံရေး ကိစ္စ
ပြောစရာရှိတယ်’

သူ့ကိုပြောရင်း တစ်ဆက်တည်း မင်းသမီးကိုလှည့်ပြီး..

‘မဒမ်.. မဆိုင်တဲ့သူတွေ ထွက်ခိုင်းပါ.. ကျွန်တော် ပြောစရာတွေ ရှိတယ်’လို့ ပြောလိုက် တယ်။

မင်းသမီးက ပျာပျာသလဲ

‘ဆောရီး..ဆမ်.. သူက အခုလက်ရှိလုပ်နေတဲ့ ကုမ္ပဏီက မန်နေဂျင်းပါ’တဲ့။

‘အားတော့နာတယ် မဒမ်၊ ထွက်ခိုင်းပါ.. ကျွန်တော် အစီအစဉ်မှာ မဒမ်ရဲ့ ကုမ္ပဏီ မပါပါ ဘူး’လို့ ထပ်ပြောလိုက်တယ်။

ကျွန်တော် ကိုကြည့်နေတဲ့ မင်းသမီးရဲ့ ပါးစပ်ကလေး ဟ သွားတာတော့ သတိမထားပါ ဘဲနဲ့ သေသေချာချာ မြင်လိုက်ရပါတယ်။ အီတာ ဘာမှမပြောခင် ကိုလန်ဘားက လက်ကို တစ်ချက်ဆတ်ပြီး မကျေမနပ်နဲ့ ဆောင့်အောင့်ထွက်သွားတယ်။ သိပ်အကဲမရတဲ့ မျက်နှာနဲ့ မင်းသမီးအီတာက စကားစလာတယ်။

‘အွန်လိုင်းမှာ မတွေ့ လို့ မေးတာကို ဘာလို့မကျေနပ်တာလဲ ဆမ်.. ကိုယ်ရေး အချက် အလက်တွေ ကို အွန်လိုင်းမှာ ကြည့်ရတာ မဟုတ်ဘူးလား’

‘ဟုတ်တယ်။ ဒီမြို့ က သီးသန့်လုံခြုံရေး ဆောင်ရွက်ပေးတဲ့ အဖွဲ့ဝင်တွေ ကိုတော့ သူတို့ ရဲ့ ဘိုင်အိုဂရပ်ကို အွန်လိုင်းမှာ ကြေညာထားပေးတယ်။ လိုတဲ့သူကိုငှားနိုင်အောင်လို့ ကျွန် တော် တို့ ကတော့ မကြေညာဘူး.. ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ NSC အဖွဲ့ဝင်တွေ ဖြစ်တဲ့အတွက် ကြော်ငြာစရာမလိုဘူး၊ ကျွန်တော် တို့အနောက်မှာ NSC အမြဲရှိနေတယ်။ အင်အားရော အချက် အလက်တွေ ကိုရော အချိန်မရွေး ယူသုံးလိုရတယ်။ ငှားရမ်းခထက် လူပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက် ချင်း ရဲ့ လုံခြုံရေး ကို ပိုအလေးထားတယ်။ ဆိုလိုတာက ကျွန်တော် တို့ဂတ်လုပ်ပေးတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ငွေထက်လုပ်ငန်းလိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်ဆည်းပေးတာပဲ။ ဒါကြောင့် မကြော်ငြာဘူး’

စကားရှည်ရှည်ဝေးဝေးကို တစ်ဆက်တည်း ပြောချလိုက်တယ်။ မင်းသမီး

ကတော့ ဂြိုဟ်ဆိုးတစ်ကောင်ကို ကြည့်သလို စိုက်ကြည့်နေလေရဲ့။ ပြီးတော့...

‘ဒါ ကတော့ ကျွန်မရဲ့ အစ်မဝမ်းကွဲ ဒေါ်လီလိုဒေါ်တယ်။ သူက မန်နေဂျာ..
သူရော ရှောင်ပေးဖို့လိုသေးလား’

အမျိုးသမီးကိုညွှန်ပြရင်း ပြောလာတော့..

‘မလိုပါဘူး၊ လူကိုလူလိုမြင်ပြီး မဒိမ်းရဲ့ အကျိုးအတွက် တကယ်စေတနာထားရင်
ကျွန်တော် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှာ ပါ’

ကျွန်တော့် စကားကိုကြားတော့ မင်းသမီးက သက်ပြင်းပျော့ပျော့လေး ချရင်း
ဆိုဖာမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်တယ်။ ဒေါ်လီလည်း မင်းသမီးဘေးမှာ ဝင်ထိုင်တယ်။ ကျွန်တော် နဲ့
စမစ်က သူတို့ နဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာ ထိုင်ချလိုက်ကြတယ်။

‘ပြောပါ ဆမ်.. ကျွန်မ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ’

‘ကျွန်တော့် ကို ဒီအိမ်ရဲ့ ဆိုဒီပလန်ပေးပါ။ စနစ်ပုံရော.. ဖြတ်ပိုင်းပုံရော
နောက်ပြီး ဂူဂယ် အတိက ထုတ်ယူထားတဲ့ နောက်ဆုံးဝန်းကျင်ပုံပါပေးပါ.. ပြီးတော့
တည်ဆောက်ထားတဲ့ လုံခြုံရေး စနစ်တပ်ဆင်ထားတာတွေ အကုန်သိချင်တယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့.. ရပါတယ်။ မစ္စတာစမစ် ဆောင်ရွက်ပေးပါဦး’

ကျွန်တော့် ကိုပြန်ဖြေရင်း မစ္စတာစမစ်ကို တစ်ဆက်တည်းမှာ လိုက်တယ်။

‘ဟုတ်ကဲ့’လို့ပြောရင်း မစ္စတာစမစ်က ထထွက်သွားတယ်။

‘ဒါနဲ့ ဆမ်.. ပြောပြရဦးမယ်။ ကျွန်မကလေး လုံခြုံရေး ကိုဦးစားပေးတဲ့
ပုံသဏ္ဌာန်တွေ ကို သိပ်မကြိုက်ဘူးရှင်.. ဖျော်ဖြေရေး လုပ်ငန်းနဲ့ စီးပွားရှာနေရတဲ့သူဆိုတော့
ပရိသတ်က အမြင် မှာ မှာ မျိုး အရမ်းကြောက်မိတယ်။ ပြီးတော့ နောက်တစ်ခုကလေး
ကျွန်မက ဘာပြဿနာမှ မ ဖြစ်ဖူးပါဘူး။ ဒါကြောင့် တစ်ခုခု ဖြစ်မှာ ကိုလည်း မယူဘူး။
အခုအိမ်ရှေ့မှာ တွေ့ ရတဲ့ စကျီရီတီ နှစ် ယောက် က ကုမ္ပဏီက ငှားပေးထားလို့
ဒေါ်ထားရတာ လေ။ အဲဒီ လိုမျက်မှန်ကြီးအသေတပ် ထားပြီး အမြဲရယ်ဒီ ဖြစ်နေတဲ့သူတွေ

ကျွန်မဘေးမှာ ရှိနေတာ နေရပ်ကျပ်လှတယ်ရှင့်’

မင်းသမီးရဲ့ စကားအဓိပ္ပာယ်ကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းနားလည်မိပါတယ်။ အခု ပညာသမားတွေ ဆိုတာ လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ နေထိုင်တတ်ကြတယ်ဆိုတာ ပြောစရာမှ မလို တာ။ သူ့ကိုဘာမှပြန်မပြော ဖြစ်ခဲ့ဘူး။ တတ်နိုင်သမျှ လုံခြုံရေး ကိုမထိခိုက်စေဘဲ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး လေးတော့ ရအောင်ဖန်တီးရမှာ ပေါ့။ သူနဲ့စကားပြောရင်း တစ်ခုကိုသတိထားမိလိုက်တယ်။ ဒေါ်လီ ကျွန်တော့် မျက်နှာကို တောက်လျှောက်စိုက်ကြည့်နေတယ်လို့။ ချက်ချင်း မင်းသမီး အနေခက်တယ်ဆိုတဲ့သဘောကို နားလည်ရင်း ကျွန်တော် လည်းအနေခက်တဲ့သဘောကို ခံစားလိုက်ရတယ်။ အရင်အတိုင်း သက်ပြင်းချလိုက်မိတယ်။ ဖြည်းဖြည်းလေးပါပဲ။

မစ္စတာစမစ်ပြန်ရောက်လာတော့ လက်ထဲမှာ ပလန်တွေ ပွေ့ယူလာတယ်။ တစ်ခုချင်း ကို သေသေချာချာကြည့်လိုက်တယ်။ နေအိမ်ရဲ့ လိုကေးရှင်းက တောတန်းနဲ့မီတာ ၁၀၀၀ လောက်ကွာပြီး ကွင်းလေးရဲ့ အထက်တောင်ကုန်းယောင်ယောင်လေးပေးမှာ ဆောက်ထား တယ်။ ဝန်းကျင်ကိုအပေါ်စီးက လှမ်းမြင်နေရတယ်။ ဒီဘက်မှာ တော့ လူနေရပ်ကွက်၊ မြို့ ပြ အဆောက်အအုံတွေ ချည်း။ နေအိမ်ရဲ့ အနောက်တောင်ဘက် တောတန်းလေးထဲမှာ တော့ ဒီ ကုန်းလေးထက် နည်းနည်း လေးပိုမြင့်တဲ့ တောင်ကုန်းလေးတစ်ကုန်းရှိနေတယ်။ တောင်ကုန်း လေးပေါ်မှာ နွေရာသီအနားယူတဲ့သစ်သားအိမ် အဟောင်းလေးတစ်လုံး ရှိနေတယ်။ အဲဒီ အိမ် လေးပေါ်ကိုတက်တဲ့ မြေသားလမ်းလေး ကတော့ မြက်တွေ နဲ့ဖုံးလှလှ။ မင်းသမီးရဲ့ အိမ်နဲ့ တောင်ကုန်းထိပ်က အိမ်ကလေးက အများ ဆုံးကွာလှ မီတာ ၁၅၀၀ ပဲ။ ဒါဆိုရင် သယ်ယူရ လွယ်ကူတဲ့ KS V Bullpup Snipersingle shot rifle လောက်နဲ့တင် ပစ်လိုရတာ ပဲ။ မာကင်ပင် အနီရောင် နဲ့တောင်ကုန်းထိပ်က အိမ်ကလေးကို မှတ်မှတ်ရရအမှတ်အသားပြု ပိုင်းထားလိုက် တယ်။

ပြီးတော့ အိမ်ရဲ့ အခန်းဖွဲ့စည်းမှု ကိုကြည့်မိတယ်။ တောင်ကုန်းအိမ်ကလေးနဲ့ တည့် တည့်မှာ တော့ အပေါ်ဆုံးထပ်ရဲ့ လသာဆောင်။ လသာဆောင်ဘေးမှာ တော့

မင်းသမီးရဲ့ အိပ်ခန်း။ တစ်ခုတော် သေးတာက သစ်သားအိမ်အဟောင်းလေးက အိပ်ခန်းရဲ့ ခြေရင်းဘက်ဘေး ပြတင်းပေါက်နဲ့သာ တည့်တည့်တန်းနေတာ ခေါင်းရင်းဘက်နဲ့ ခေါင်းရင်းဘက်ဘေးပြတင်းဆို ရင်ပြဿ နာပဲလို့တွေ့လိုက်မိသေးတယ်။

‘မဒမ် တစ်ခုလောက်ပြောချင်တယ်။ ခင်ဗျားလက်ရှိ အိပ်ခန်းရဲ့ ဘေးကအိပ်ခန်းကို ပြောင်းပေးလို့ရမလား၊ ဒီအခန်းကို ကျွန်တော် သိပ်မကြိုက်ဘူးဗျ’

လိုကေးရှင်းမက်ထဲက အနီရောင် ဝိုင်းထားတဲ့တောင်ကုန်းထိပ်က အိမ်ကလေးကို ပြရင်းနဲ့ မေးကြည့်လိုက်မိတယ်။ မင်းသမီးမျက်နှာက သိပ်တော့အလိုမကျ။ ကျွန်တော်လည်း အားနာမိပါတယ်။ စောစောစီးစီး စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်အောင် လုပ်နေရလို့လေ။

‘အင်း.. ပြောင်းဆိုတော့လည်း ပြောင်းရမှာပေါ့.. ဒီလောက်အထိလိုလိုလား မစ္စတာ ဆမ်မာ’

‘ကျွန်တော်က ကျွန်တော့် အမြင်အတိုင်းပြောတာပါ။ မဒမ်ကိုလုံခြုံရေး လုပ်ပေးရတာက ကျွန်တော် အခကြေးငွေအတွက် လုပ်ပေးရတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ တာဝန်ပါ။ တာဝန်ထမ်းဆောင်တာပါ။ ကျွန်တော် စိတ်တိုင်းမကျရင်တော့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ဖို့ ခက်ခဲပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ပေါ့လျော့မှုက လူ့အသက်နဲ့ဆိုင်နေတယ် မဒမ်၊ ပြီးတော့ ဆက်ပြောရရင် ပုံရိပ်ကြီးမားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဟာ နိုင်ငံရဲ့ အားအင်တွေပါ။ နားလည်စေချင်ပါတယ်’

မင်းသမီးက ကျွန်တော့် မျက်နှာကိုမမှိတ်မသုန်ကြည့်နေတယ်။ ကျွန်တော် ပြောတဲ့ စကားအသစ်အဆန်းလေးက သူ့အတွက် စဉ်းစားစရာ ဖြစ်သွားခဲ့တယ်နဲ့ တူပါတယ်။

‘နောက်တစ်ခုကလေ ခြံစည်းရိုးကို ပြန်ပြင်စေချင်တယ်။ အမြင့်က ရှစ်ပေလောက်ပဲရှိတယ်။ တစ်ဖက်ရပ် သံတိုင်အချွန်တွေကို အပေါ်မှာ တင်ထားတာတွေ လေးလည်း ကောင်းပါတယ်။ နောက်ပြီး ကန့်လန့်သံဆူးကြိုးတွေ တပ်ထားတာလည်း သဘောကျပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လေ့ကျင့်ထားတဲ့သူတွေ ဆိုရင်တော့ ပြေးဝင်ခုန်တက်ပြီး

သံတန်းကနေတစ်ဆင့် ကျွမ်းပစ်ဝင် လို့ရတဲ့ အနေအထား ဖြစ်နေတယ်။ စုစုပေါင်း အမြင့်က ၁၀ ပေပဲရှိတယ်လေ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆမ်၊ ရှင်လုပ်ချင်တာမှန်သမျှကို မစွတာစမစ်နဲ့ ဆက်လုပ် ထားလို့ရတယ် နော်၊ ကျွန်မ ပြင်ဆင်လိုက်ဦးမယ်၊ ဒီနေ့ MTV အတိုလေးနှစ် ပုဒ်ရိုက်ဖို့ ရှိသေးလို့’

နှုတ်ဆက်သလိုလိုနဲ့ မင်းသမီး ထထွက်သွားတယ်၊ သူ မနှစ် မြို့ ပေမယ့်လည်း လက်ခံ သဘောတူပေးတာကို ကျေးဇူးတင်ရမလိုလို၊ ထထွက်သွားတဲ့ မင်းသမီးကို ကျွန်တော် သေ သေချာချာကြည့်နေမိတယ်။ အပြာနုရောင် ဂါဝန်အရှည် အပျော့ကလေး လှလိုက်တာလို့။ သူ အပေါ်ထပ်ကို ရောက်သွားတော့မှ ဘေးက မစွတာစမစ်ကို သတိထားမိလိုက်တယ်။ သူပြုံး ရင်း ကျွန်တော် ကိုကြည့်နေလေရဲ့ ။ ကျွန်တော် ရည်ရွယ်ချက်မရှိဘဲ သူ့ကိုပြန်ပြီး ပြုံး ပြလိုက်မိ တယ်ထင်ပါတယ်။

တစ်နာရီလောက် ရေမိုးချိုးပြင်ဆင်ပြီးတော့ မင်းသမီးဆင်းလာတယ်။

‘မစွတာ ဆမ်မာ.. ရှင်ရော လိုက်မှာ လား’တဲ့။

ပြီတီတီ မျက်နှာပေးနဲ့ ခနဲတာလား။ ရွဲ့တာလားလို့ မစဉ်းစားမိသေးခင် အဖြေတစ်ခု ပေးလိုက် မိတယ်။

‘မလိုက်တော့ဘူး.. မဒမ်၊ ကျွန်တော် ဂျူတီမဝင်သေးဘူး’လို့။

သူ့နောက်က ဒေါ်လီကလည်း စမြင်တုန်းကလို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ရင်း လိုက်ပါလာ တယ်။ ကြွကြွရွရွလှလှပပလေး မင်းသမီးက ကျွန်တော် တို့ဘေးက ဖြတ်လျှောက်ရင်း ဆင်ဝင် အောက်က ကားကြီးပေါ်ကိုတက်သွားတယ်။ ကားပေါ်ကိုခြေတစ်လှမ်းတက်ပြီး နောက်တစ် လှမ်း မတက်ရသေးခင် တက်သွားတယ်။ ကားပေါ်ကိုခြေတစ်လှမ်းတက်ပြီး နောက်တစ်လှမ်း မတက်ရသေးခင် ကားတံခါးကိုကိုင်ရင်း ကျွန်တော် ကိုလှည့်ကြည့်တယ်။ ဒီအနေအထားလေး မှာ သူ့ရဲ့ ခြေတံသွယ်သွယ်လေးတွေ ရဲ့ အလှကိုလည်း မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်လိုက်ရတယ်။ သူ ကားထဲရောက်တော့

လက်ပြန့်တိဆက်သွားလေရဲ့။ ။ အသိအမှတ်ပြုသွားတဲ့သဘောပေါ့။

*